

"Per aquestes pàgines d'Isidre Grau el desig galopa a un ritme desbocat."

Ada Castells

Un dissabte de primavera

Isidre Grau

Enmig de l'efervescència, les olors i els colors de la primavera, un dissabte qualsevol és suficient per capgirar les inquietuds dels personatges d'una història ambientada a La Sarabanda, una antiga torre senyorial que es convertirà en testimoni d'una trobada entre dues parelles, i una tercera al *backstage*. Aparentment, gaudeixen de les seves vides amb total plenitud i sense grans preocupacions, fins que l'imprevist canviarà la visió del seu món.

Una delícia de novel·la, tota ella impregnada d'una atmosfera propera a l'erotisme, al desig; i alhora, un convit optimista a la reflexió sobre les fronteres entre l'amor, el sexe i les diferents maneres d'estimar.

*"Homes i dones que es busquen, s'amaguen
i s'entrecreuen en un hàbil joc de perspectives."*

Ramon Solsona

"Les primeres notes de la novel·la daten de l'agost del 2005 i ja contenen l'embrió d'allò que ha acabat sent: un 'divertimento' maliciós entre sis personatges que reviuem l'etern debat entre l'amor i el sexe, mentre comparteixen un dia esplèndid en una torre de la costa. Amb el temps hi he afegit la veu d'un esperit amb vocació d'àngel de la guarda: una difunta esposa decidida a continuar vetllant pels seus.

Tot plegat ho he anat coent a foc lent, amb plena d'independència d'altres projectes, i amb ganes de fer-ne una història molt diferent: una comèdia agredolça a ritme de vodevil.

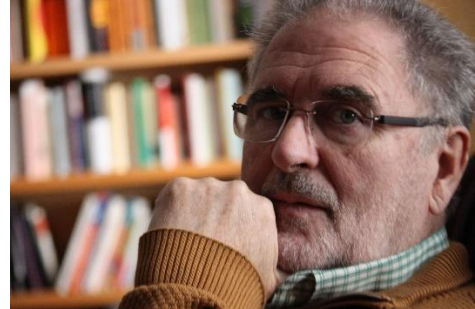
M'agradaria que els lectors hi entressin amb l'esperit lleuger, sense prejudicis, i gaudissin del tempo lent i minucios del relat, mentre comparteixen les intimitats de cada personatge i es fan còmplices de l'equívoc que hi ha darrere la seva trobada.

M'agradaria que se sentissin a gust amb aquesta estructura narrativa, entre teatral i cinematogràfica, que els farà transitar per les diferents veus, espais i moments del dia, fins a completar l'aparent trencaclosques. I, si pot ser, que la llegeixin amb un fil musical de la Sarabanda recuperada pel Barroc."

Isidre Grau

Un dissabte de primavera El debat etern entre l'amor i el sexe.

Isidre Grau (Sabadell, 1945), de formació enginyer químic i professor de català, viu a Cerdanyola del Vallès. Fins ara és autor de 16 novel·les, entre les quals destaquen la pentalogia d'*Els colors de l'aigua* (Premi Sant Jordi 1985) i les darreres, *La ciutat dels solitaris* i *L'home que perseguia la veritat*. En paral·lel, ha conreat la narrativa breu, recopi-

lada a *La pell dels anys. Contes 1981-1994*, i posteriorment ampliada amb *El dia de l'incident* i *Pinyols madurs*, els contes breus difosos a la revista digital Núvol. En una línia memorialista, ha publicat *Primer paisatge*, amb records d'infància ficcionats. Durant els quinze anys d'impartir tècniques de novel·la i de conte a l'Escola d'Espectura de l'Ateneu Barcelonès, va treure al diari Avui articles amb reflexions sobre l'espectura, i després va recollir la seva experiència en els assaigs literaris *L'arquitectura del conte* (nova edició ampliada el 2016) i *La maleta de l'especturador* (nova edició revisada el 2019). Va ser membre del col·lectiu Ofèlia Dracs.

Els personatges de la novel·la

Estanis, el vell professor que viu més del passat que del present eròtic.

Guiomar, la nova esposa que es refugia en les aspiracions de pintora.

Margot, la professora de dansa, amb un cos de bandera i el caràcter intrèpid.

Max, l'home deu, polivalent, adaptable a totes les situacions.

Pol, l'home en hores baixes, que no vol ser criat de ningú.

Lena, la dona que encara creu en el poder de l'amor i el cos.

Amanda, la difunta esposa que vol continuar vetllant pels seus.

Fragments del llibre

[...] Fa estona que és clar i no hi ha res que es bellugui a La Sarabanda. Ni uns porticons que s'obren, ni un llum que s'encén. Calma absoluta, com si aquest hagués de ser un dissabte qualsevol. Està vist que només jo endevino el que se'ls prepara, a aquest parell d'innocents, però si ells sabessin que els vull posar en guàrdia, encara me la carregaria. «Vols parar, Amanda? Descansa en pau d'una punyetera vegada», em diria el meu estimat Estanis.

Sort que, en el fons, no es poden pas queixar, ni ell ni la Guiomar. En cinc anys de no ser-hi, almenys amb el cos, no els he perjudicat mai i, si algun cop he mirat de frenar algun despropòsit dels seus, m'he mogut tan discretament que ni s'han adonat de la meva intervenció, sempre tan subtil. Aquest és el tracte obligat: els morts no ens podem passar de llestos, ni fer la guitza quan els vius insisteixen en els seus errors. Es va acabar el meu temps de remenar les cireres, ja vaig fer prou de deixar-ho tot ben lligat quan em sabia amb els dies comptats.

[...]

La Guiomar és de les que deixen córrer les fantasies per dins —com el riu que no surt d'una reserva privada, amb tot de meandres— mentre que per fora pot semblar curta d'imaginació. Qualsevol diria que no té idees pròpies i que espera per agafar-se a la primera que li proposin. Qui sap si una part del seu encant és aquesta mirada en suspens que li surt quan algú la destarota com ara ho està fent la Margot. Però que aquesta no se'n fii, que ella sap perfectament el que vol. Tan sols que li costa de reaccionar a les entrades de cavall al galop. Ara mateix se sent desbordada, els ulls li fan pampallugues i se li dispara aquell tic que sovint li arqueja les celles. Igual que quan nosaltres —l'Estanis i jo— la vam conèixer al Grand Celebration, en ple creuer per les illes gregues, i se li va indigestar el sopar només de sentir-se tan impúdicament observada pel meu senyor marit. Com si fos la primera vegada que un home estigués tan pendent del seu escot i s'imaginés les seves formes al natural. Sí, aquell dia ell es va passar d'impertinent, mentre que ella no trobava la millor manera de parar-li els peus. [...]

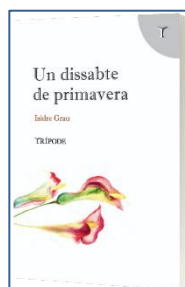
*“Incorporar a l'**Isidre Grau** al catàleg de **Trípode** és un plaer i un orgull i més fer-ho amb aquesta novel·la, **Un dissabte de primavera**, on descobrim un **Isidre Grau** diferent que sorprendrà, i molt, als lectors i lectores.”*

Pilar Blasco, editora

TRÍPODE

L'**Editorial Trípode** va néixer el juliol de 2018 amb la intenció de promoure noves veus d'autors catalans, dins una línia de bona literatura i amb una molt acurada selecció; i alhora també, per descomptat, autors consolidats dins l'alta literatura.

El volum previst de publicacions és de 8/10 l'any, per tal de poder dur a terme una bona selecció, cura i promoció de cadascun dels títols que publiquen.

Un dissabte de primavera

Isidre Grau

ISBN 978-84-120651-5-2

Pàgines: 224

PVP 17,50 €

[Editorial Trípode](#)